

27/6

✓

Nyzeeländsk ungdom

EN TRETTIFEMÅRIG journalist, Ian Cross, har med två romaner framträtt som en av de främsta unga författarna i sitt hemland Nya Zeeland; han har också blivit starkt uppmärksammad i England, där hans böcker utgivits. Den första romanen heter *The Good boy* och beskriver hur en trettonårig pojke under trycket av sina föräldrars ohyggliga äktenskap får drag av hårdhet och ondska och, som titeln antyder, känner sig som en övermänniska utanför eller över lag och sed. Samtidigt ger författaren ett starkt intryck av den vekhet och det ömhetsbehov som lever kvar hos ynglingen, även sedan besvikelseerna drivit honom till förtvivlan och bitterhet.

I denna bok framstår miljöns inflytande på karaktären som det centrala. I den andra nyss utkomna romanen, *The backward sex* (André Deutsch, 12:6 shilling) är frågeställningen en annan. Här skildras två sjuttonåriga ynglingars inträde i det sexuella livet. För den ene av dem, den mera originelle, känslige och passionerade, leder de osäkra och i skrämselförda erotiska försöken till en besatt spänning; fruktan för misslyckande och rädsla för att vara abnorm eller motbjudande driver honom till vettlösa handlingar i brottets närhet. Här har miljön inte samma dominerande betydelse som i den första romanen, men den skymtar som ett för ynglingen främmande samhälle av vuxna, präglad av oförstående, hyckleri och brutalitet.

Liksom hos oss och i de flesta länder har man i Nya Zeeland ett brännande ungdomsproblem: brottsligheten och lösaktigheten har ökat, man söker orsakerna till förändringen, diskuterar hårda och mjuka metoder att bemästra svårigheterna, med sträng fast-

Ian Cross.

het och fördragsam medkänsla som alternativ. Cross böcker kan betraktas som inlägg i denna debatt på den "mjuka" sidan, men de har oberoende därav ett värde som intelligenta och skickligt formade romaner med bilder av ett stycke av nyzeeländsk verklighet utan den alltför vanliga romantiska utsmyckningen. I vad mån berättelserna är representativa kan jag inte bedöma; de ynglingar som presenteras är mera besvärliga och har det mera besvärligt än de flesta, men deras erfarenheter ger ändå ett trovärdigt intryck av en generations svårigheter.

HERBERT TINGSTEN